

РЕШЕНИЕ

№ 5849

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 03.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6987** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК вр. чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ.

С искова молба /именувана тъжба/ вх. № 18935/13.07.2016 г. по описа на АССГ, от Е. Д. М. е предявен иск срещу Министерство на правосъдието (МП) за заплащане на сума в размер на 10 000 лв., представляващи обезщетение за неимуществени вреди, причинени на ищеца на 06.06.2016 г. – доведен от СЦЗ в СРС-НО, поставен в ареста на СРС, [населено място], [улица], за нечовешки условия, вследствие от незаконосъобразни действия и бездействия на служители при ответника Министерство на правосъдието.

Твърди се, че неимуществените вреди са причинени от описани в молбата като изключително лоши хигиенни и битови условия в ареста в СРС, на адрес [улица], който бил под земята, мръсотия, смрад, боклуци, липса на въздух, тъй като нямало прозорец, нямало тоалетна, вода, навсякъде паяжини, на ищеца му станало лошо, като това довело до психическо разстройство, главоболие, депресия, високо кръвно. Не можел и да води делото си както трябва.

В хода на съдебното производство ищецът, чрез определения за служебен процесуален представител от НБПП адв. К., а след това и адвокат Ю. моли съда да уважи исковата претенция в пълен размер. Изразява становище, че от събраните в хода на настоящото производство доказателства, по безспорен и несъмнен начин се установяват унижителните, нечовешки, нехуманни и унижителни условия условия, в които е бил поставен, както и неимуществените вреди, които е претърпял вследствие

на тази подигравка с неговата личност. По времето на престоя си в помещението на СРС, независимо от продължителността, на ищеца е нанесен психически тормоз и се е почувствал унижен. В изявление по същество на спора се позовава, че се касае за нарушение на правата му по чл.3 от ЕКПЧ, чл.7 и чл.10 от Международен пакт за граждански права, като държавата, в лицето на Министерство на правосъдието не е направила нищо, за да запази достойнството му. Цитира практика на ЕСПЧ.

Ответникът – Министерство на правосъдието на Република България чрез процесуалния си представител юрк. И., в писмен отговор по делото изразява становище за недопустимост и неоснователност на исковата претенция. Счита, че ищецът не е доказал причинно-следствената връзка, нито настъпилата вреда, още повече незаконосъобразното действие или бездействие на Министерство на правосъдието. Сочи, че помещенията за настаняване на лишените от свобода в СРС към процесната дата били съобразени с изискванията на Наредба № 4/10.01.2008г., като същите не са били със статут на арестни помещения, за които важат изискванията на помещения за пренощуване, както и не разполагат с място за престой на открито. Помещенията са почиствани два пъти седмично, веднъж месечно се извършва дезинсекция и дератизация. Има изгладена вентилационна система за осигуряване на чист въздух, има санитарен възел към помещенията с мивки с течаща топла и студена вода. В заключение прави искане за постановяване на решение за отхвърляне на исковата претенция към Министерство на правосъдието като неоснователна и недоказана с всички произтичащи от това законни последици.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за недоказаност на исковата претенция и оставянето ѝ без движение.

Съдът, като взе предвид изложените от страните становища и доводите на ищеца и извърши съвкупна преценка на доказателствата, намира за установено следното от фактическа страна:

От данните по делото се установява, че на процесната дата 06.06.2016г. съгласно Заповед № 3-615/03.06.2016г. на директора на ОД „Охрана“ –С., ищецът Е. М. е бил конвоиран от СЦЗ до СРС, [улица], за участие в съдебно заседание по дело № 21849/2014г, а след приключване на заседанието е бил конвоиран обратно в СЦЗ. По сведението на ответника ищецът е приет в 11:15 ч. в помещенията за временен престой на СРС и за времето от 11.30 ч. до 11:50 ч. е бил в съдебна зала. В 11:50 ч е конвоиран от съдебната зала до помещенията за временен престой и изолация и в 12: ч. е конвоиран в Затвора [населено място], т.е. престой от 25 м. Видно от изисканата информация от ГДО „Книга за пребивавалите в арестните помещения“ на СРС за процесния период е предадена за унищожаване. Твърденият от ответника престой като време не се оспорва от ищеца. Справката от Затвора С. на л.83 сочи, че Е. М. е конвоиран в арестното помещение в 11:30 ч. Според ответника при престоя в помещенията на СРС на въпросната дата ищецът е бил в помещение № 3, в което по същото време не е имало други задържани лица.

Със заповед № ЛС-04-857/06.06.2012 г. на министъра на правосъдието /л.54/ е възложено на председателя и административен ръководител на Софийски районен съд стопанисването на имот – публична държавна собственост, находящ се в [населено място], Столична община, район „Л.“, [улица], представляващ урегулиран поземлен имот I, кв. 60, местност „Л. III част“, с площ 2522 кв.м., заедно с построената в него пететажна сграда със застроена площ от 1410.31 кв.м.

Установява се, че със заповед № ЛС-04-1994/15.11.2012 г. на министъра на

правосъдието са утвърдени Правила за условията и реда за осъществяване на конвойна дейност от служителите на ГД „Охрана“ към Министерство на правосъдието (Правилата). В Раздел III, чл.15, ал.2 от Правилата е посочено, че за осъществяване на конвойна дейност се осигуряват сгради и помещения за служители на ГДО, както и помещения за временен престой и изолация на конвоираните лица, по изисквания съгласно Приложение № 3 от същите. В чл.15, ал.3 е посочено, че в сградите на съдебната власт се осигуряват помещения за служители и временен престой и изолация на конвоирани лица, съгласно Наредба № 4 от 10.01.2008 г.

По делото е представен трудов договор и допълнително споразумение на чистач хигиенист, за който ответникът твърди, че почиства два пъти седмично процесното помещение. В докладна записка от 09.06.2016г. от служител от ОД „Охрана-С.“, ГДО е посочено, че на 04.06.2016г. е извършена дезинсекция в помещенията за временен престой и изолация, вкл. и в СРС и е приложена фактура за разход, платен на съответната фирма.

За здравословното състояние на ищеца М. е представена медицинска документация за здравословното му състояние, от която е видно, че страда от артериална хипертония.

В хода на съдебното производство са изслушани показанията на свидетел, който е бил по време на престоя на ищеца в арестното помещение които съдят възприема като ясни, конкретни и непротиворечиви. Свидетелят В. А. Б. заявява, че си спомня арестното помещение в СРС, бил е там неколkokратно, а по сведение на Затвора С. и от 13 ч. в процесния ден. Описва помещението като мръсно, много зле, не помни дали има или няма прозорец. В ареста в СРС се слизало по стълби, като в мазе. Няма тоалетна в килиите, мивка за вода за пиене също нямало. Имало много хлебарки, не се чистело там, имало хранителни отпадъци, боклуци, чист въздух нямало вътре, много слабо осветление.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

С предявения иск се претендира обезщетяване на неимуществени вреди, за които се твърди, че са настъпили в резултат на незаконосъобразни действия и бездействия на Министерството на правосъдието.

Съдят на първо място извърши проверка дали този ответник разполага с правомощия и съответно задължение за поддържане на условията за процесния исков период спрямо помещението, в което е бил ищецът на посочения ден.

До изменението на чл.130а на Конституцията на Република България (ДВ, брой 100 от 18 декември 2015 г.) имуществото на съдебната власт се управлява от министъра на правосъдието. Местоположението и видът на помещенията за временен престой и изолация на задържани се определят при проектирането на обектите на съдебната власт. Съгласно чл.16, ал.1 от Наредба № 4 от 10 януари 2008 г. инвестиционният проект на обект на съдебната власт се приема от експертен технически съвет при министъра на правосъдието. Що се отнася до хигиенните условия в такива помещения, поддръжката им е задължение на органите/длъжностните лица, които са отговорни за стопанисването на сградата. Съгласно чл.388, ал.1 от Закона за съдебната власт (в редакцията съгласно ДВ,бр.33 от 30 април 2009г.) министърът на правосъдието разпределя ползването на недвижимите имоти, предоставени на съдебната власт, между отделните нейни органи и може да възлага стопанисването им на административните им ръководители.“.

Видно от заявеното в исковата молба, ищецът не твърди вреди, свързани с

изграждането на сградата, а претенцията е насочена срещу Министерство на правосъдието, в качеството му на собственик на сградата, който не е осигурил условия, които да не накърняват достойнството на настанените в помещенията за временен престой.

По делото бе установено, че със заповед № ЛС-04-857/06.06.2012 г. на министъра на правосъдието е възложено на председателя и административен ръководител на Софийски районен съд стопанисването на имот – публична държавна собственост, находящ се в [населено място], Столична община, район „Л.“, [улица], представляващ урегулиран поземлен имот I, кв. 60, местност „Л. III част“, с площ 2522 кв.м., заедно с построената в него пететажна сграда със застроена площ от 1410.31 кв.м. Същевременно, със заповед № АС-230/22.11.2011 г. председателят на СРС е предоставил за нуждите на Главна дирекция „Охрана“ към Министерство на правосъдието следните помещения, прилежащи към сградата на съда, находящ се на адрес [населено място], [улица]: арест – две помещения, коридор, WC и килии в сутерена на сградата. От тези документи следва категоричен извод, че към процесната дата - 06.06.2016 г., помещенията, ползвани за престой на конвоирани задържани или лишени от свобода лица, в сградата на СРС, находяща се в [населено място], [улица], са предоставени за ползване и стопанисване на Главна дирекция „Охрана“, която не е посочена като ответник по това дело. Следователно Министерство на правосъдието не е пряко стопанисвало процесните помещения в сградата на СРС, поради което и няма преки задължения по поддръжката им и съответно неговото бездействие не е в причинна връзка с преживяното от ищеца. Поддръжката на хигиенните условия в такива помещения е задължение на органите/длъжностните лица, които са отговорни за стопанисването на сградата. В случая това не е юридическото лице Министерство на правосъдието към което ищецът е насочил иска си, а Главна дирекция „Охрана“ както вече се посочи и не е налице още първият елемент на отговорността по чл.1, ал.2 от ЗОДОВ – незаконосъобразна административна дейност на ответника МП.

Извън горното в случая не се установява и причинена вреда, така както се твърди, доколкото престоят в самото помещение е бил общо 25 минути на посочената дата и ищецът е бил сам в помещението. Действително свидетелят Б., сочи, че условията били много лоши и имало много боклуци. Същевременно сведенията на ответника са, че помещението се почиства два пъти седмично от назначения чистач и два дни преди датата е била извършена дезинсекция.

В случая пребиваването в посочените условия е продължило много кратко, поради което може да се предположи, че не е достигнало до степен на изтезание. В Решение № 12160 / 10. 10. 2018 г. по адм. д. № 7822/ 2017 г. по описа на ВАС (отново касаещо иск на М.) изрично се сочи, че за времето от около 3 часа не може да обоснове извод, че той е претърпял такива сериозни вреди за здравето му, които да доведат до заключението, че ищецът е претърпял твърдените неимуществени вреди. В помещението, където е бил настанен за такъв кратък период от време, при условие, че той е бил изведен от там и действието е прекъснато, за да реализира правата си по чл.5 и чл.13 от Конвенцията, не може да обоснове директен извод за нечовешко или унизително отнасяне, съгласно чл.3 от ЕКЗПОС. А в настоящия случай става въпрос за 25 минути.

В този смисъл е и Решение по допустимост от 01.09.2015 г. на ЕСПЧ по жалба № 56668/2012 - К.-Х. срещу България, където изрично се казва /макар и по отношение на престой в психиатрично заведение, а не в пенитенциарно/, че всички разглеждани

обстоятелства трябва да се преценяват и с оглед относително краткия период от време, прекаран от жалбоподателката в болницата - малко повече от месец. С оглед на това, Съдът приема, че жалбоподателката е преживяла неудобство в резултат на лошите условия, но не е убеден, че то е достигнало минималната степен на суровост по смисъла на чл. 3 от Конвенцията, поради което подадената жалба е явно необоснована.

Също така в § 108 на Решение от 22.05.2008 г. на ЕСПЧ по делото „А. срещу България” по жалба № 54578/2000 г., се анализира режима на който жалбоподателят е бил подложен и материалните условия на задържане в затвора в П., в продължение на малко повече от месец и половина, като съдът счита, че страданията и трудностите, които е понесъл не са превишавали неизбежното ниво на страдания, присъщи на задържането под стража и че преживяното не е преминавало прага на строгост съгласно чл. 3 от Конвенцията.

В процесния случай, отчитайки горепосочената практика на ЕСПЧ, на базата на съвкупната преценка на събраните по делото доказателства и най вече на краткия престой на престоя в тази килия, съдът намира, че не са доказани претърпени вреди от страна на ищеца, които да са преминали прага на строгост съгласно чл. 3 от Конвенцията и то такива, които да се вменят на ответника Министерство на правосъдието, поради което предявения иск се определя като неоснователен. Не са налице в кумулативност законовите предпоставки за ангажиране на отговорността на Министерство на правосъдието за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 10 000 лв.

Разноски не са претендирани и съдът не се произнася.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I отделение 6 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска на Е. Д. М., ЕГН [ЕГН] срещу Министерство на правосъдието за заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 10 000 лв. от незаконосъобразни действия, извършени на 06.06.2016г. при настаняване на ищеца в помещение за временен престой, СРС, [населено място], [улица].

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: